

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 1 Gard og Røg

Fylke: Oppland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Ø. Tøns - Hoffsogn

Emne: nr I

Bygdelag: - -

Oppskr. av: Chr. Haug

Gard: Næsleberg

(adresse): Kapp

G.nr. 141 Br.nr. 1 og 2

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

- 1 SVAR
 Gard (Høl) med syp østlandsk l) og pløg har fra gammel tid sid vært brukt på Tøns.
 Arden hansse er længst beroft.
- 2 Arden er fremdeles mye brukt men ikke bare til polsetsking og kjæring i polsetåkner. Slike verkstidene. Til polsetsking brukes mest "doblelt-ard" (Snög og Troll-lagge) av øyre oppførelse. Disse arbeider stort sett på samme måte som den gamle sype Tøns-ard.
- 3 Høyeplog er kjent her men ikke beroft. Helt ikke beroft. Den arbeides på en helt annen måte idet den legges mer ^{arbeider} enn ^{som} en gammeldags sniplag. Tønsarden beroftes fra gammel tid til å "kjøpe" åpren ned - da blest "Røbeitstål" alt- så til 2 hest. Den var mye stærke end Thurst ard. Jeg husker "Røbeitstål" beroft på Valegårdens for 50 år siden. Den ble vgså beroft til å kjøre op drit (fåra) ned, men jeg har at polserne da kom til å være svært dypt, så de da blev vanskelige å ta op.
- Til å mylle ned barnet med blev uso arden beroft til omkring 1850 - 1860. da de første slakt-harved. (Stethansen hadde resse hunder ca 1 tonne kom i tiden)

2 Den type Stetharver som brukes her bestod av 2 like rammer festet sammen med hengsler slik at harven var bevegelig. Rammen var av lejre og furleslag.

Når arden brukes til å mylle karvet med ble den kjørt i so rekkinger „Røsalikt“

På stærre gårder kunne det da gå 4-6 arder med hver sin „ahlkar“ og best.

Hedmyling var gjerne brukt på „haskesver“ i ulmarsen. Først blei skogen krygget ned før det meste granskog og etter at det groste „værkjel“ var fjernet blevdes leråta og så kom såninga. Helt nøy. Rugsver.

Ellers var vel „flåhakking“ som var mest brukt til mydyrking.

3 Arden brukes og brukes fremdeles mye til å satte poteter med. Først kjører en opp faren, og potene settes. Grøfler kjøres akkurat tilleire og myller avir.

„Tyller på“ som vi sier.

4 Tolmahlen er nærmest som fig 3-gammel type. Den består av vevne av jern (stålsat) se nedunder.

Fig 4 „Grindahl“ Hedumarsahl brukes på den andre siden av Mjøsen.

5 Hedumarsahl fig 4 skiller seg mykt fra Tolmahlen idet den har fast skyssje man som er bevegelig omkring „håusen“. Denne alldype brukes også på Hadeland.

Den gamle Tolmabrd ble brukes „skokli“ til. Dette fast skyssje.

6 Arden består av: „ahl håus“, „ahl støqe“ og „hakk“ og „vevne“. Navnet „skokler“ til ahl og plag brukes også her. Det vil komme 2 og 3 hestes, hinnuler når en leverer 2 og 3 hester til pløying og høving.

- 6 Den gamle alder type var regulærbar i dybdeur ved en jernstang med huller til split. Denne stang forbinder væuet med alihusen. Nu er denne forandret sås at reguleringen foregår med skruer.
- 7 Ahl-væue var højmesmid, og da det var svært så var det short; men bunde sliket ved crosså meget under krus. Sa, "ricc" alhæxer var et hardt smørkeende og farlig i gammel tid på gården i de gamle gårdsnær, som fandtes på hver gård. Imellem var alltså anbefulerende.
- 8 De nuværende ahler er udstyret med vellejoler av feruplader som er stilleare, men de gamle havde bare klumper av brevera som blev spistret på "hacisen". Disse er enda mere i krus.
9. Sted. Denne betegnelse er bare brugt på ah.
- 10 Se buss. urb
- 11 Håviet nu kan se af hiedene 5-7 må disse belyser som ah, idet de har vellejoler til legge sider. Nr. 16 ligner meget på de kjente Toluploger, som blev lavet på gården Grølleberg og kaltes derfor Grøllebergplager. Disse plager var brukt lige op til den tid, da de Amerikanske kom i handelen. Grøllebergplagerne blev gjort i 2 størrelser. To hulter og 3 hulter - De sidste kaltes også "krøplager" idet de bruges til å placere udgrævet jord om. Det er ikke mange lidt mind mål jord på hølen og andre leggder heromkring, som er dyrket ved hjælp af disse efter den tid udmarkede plager.

Disse plager hadde vellejol til høire og med ristil av stål.

Treplager med vellejol av tre har næppe været brugt herores fra gammel tid.

Ahler er nu ældre.

- 4 12 Skiles blir fra gammel lauet av leyydismedes.
Treverket måtte velges ut i bjørkenskogen, da det
kravdes "vössin krok", og av godt værje.
- 13 Nu brukes leare falerik-plager. De hjuemegjarte
plager gis av bruk omkring 1890 til 1900
Prisen på gammel plaga kan jeg ikke oppgi nå.
Men min far som var bruker på Haug fra 1876 til
1916 fikk nivålig regnskap. Hans egenhandede arkiv
er på Haug, og vi vil nok kunne opplyse om dette.
- 14 Fig. 8. Denne plaga er samme type som ~~stas~~ på
Haug (før brotteringsplaga.) Velleffjøla er ikke flat
men vrid. Hagen er av tre i åren og styrkt.
Plaglegemet - Velleffjøla - Sålen - restil og drelle
er av jern.
- 15 Jeg kan huske at plakaren hadde en trespade
hengende på plagskyret til å knuse velleffjøla.
- 16/17 Plagen kjøltes på siden til venstre, hvor det var
passert 2 økser høyre klamper for at
skyret ikke skulle slites på fjorda.
Disse klamper var spikret på plagåsen-bas og
framme.
- 18 Bare høireplag. Tærneget på Tolbu er ikke som
f. eks. i Lærdalrausdalen, hvor jeg har det et
brukt både høire og venstreplag.
- 19 Man kunde pláie inntil 5-6 sommers dypt.
Øylden regulerte ved lausen som hestene
trakk i. Denne var festet i plagen og rakk til
hjemmelen. Kort lause levret grunn-og laught
laus-opp pláeing. Ellers var det mest 2 mand
til å pláie. En kjøt hestene og lå på plagen
framme-og en styrte.
- 20 Hjul eller slapsko bruktes ikke ikke
ja - Altid restil.
- 21 Det slike redskap brukte jeg ikke ha vart brukt her

22

Til transport av plog og høv hjemme og til åkun
brukes og brukes mange steder "Peskarsning"
Vinterslæde med slenger av børvinger av hjørk
eller også en helvasset klüft - så starker
sammenvasset framma. Det fandtes et hul
til faste for lause ellers "fornviū" (jörviū) som
dette plogbygge kjennes ikke her.

23

Med ordet plog menes her den som veller jorden
til siden. Plogasen ^{beg. l} er ikke det samme som
ahlhäuser med byg l

Plog og ahl er hankjøn på Oplandene.

Arder er fremdeles avset som et meget
bra redskap til postdyrkning, idet den
lösar jorden godt i leunden av får, slik
at postkunne får et last jordlag under
sig ~~i får~~. Dette vel å merke når
veuet er oppridt og start.

1545

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING